

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 195/07-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť E. H., B., zastúpenej advokátkou JUDr. M. C., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 62/1999 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola faxom 9. júla 2007 a následne poštou 10. júla 2007 doručená sťažnosť E. H. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 62/1999.

Sťažovateľka žiadala vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 62/1999, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 300 000 Sk, a náhradu trov konania.

Sťažovateľka tvrdí, že *„v roku 1999 podala na Okresný súd Bratislava IV. návrh na vydanie vecí od odporcu.*

(...) Konanie začalo 24. 5. 1999 podaním žaloby a do dnešného dňa nebolo právoplatne ukončené, teda doteraz trvá 8 rokov“.

Sťažovateľka uviedla, že *„Zbytočné prietahy v postupe Okresného súdu ... vidí ... najmä v obdobiach nečinnosti, resp. nesprávnej a liknavej činnosti ... a to v období od 1. 3. 2001 do 22. 5. 2002 a od 22. 5. 2002 do 3. 4. 2003“.*

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd svojím postupom v konaní v uvedenej veci porušil v sťažnosti označené základné práva, ochrany ktorých sa sťažovateľka domáha podaním sťažnosti ústavnému súdu.

II.

1. Zo sťažnosti a písomností tvoriacich jej prílohu, ako aj nahliadnutím do súdneho spisu sp. zn. 20 C 62/1999 ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti potrebné pre posúdenie jej dôvodnosti (opodstatnenosti) v štádiu jej predbežného prerokovania.

Sťažovateľka, zastúpená JUDr. M. C. (ďalej len „advokátka“), podala 3. júna 1999 žalobu o vydanie vecí proti JUDr. J. Š. (ďalej len „žalovaný“).

Sťažovateľka 20. augusta 1999 oznámila okresnému súdu mená svedkov, ktorých navrhuje vypočuť.

Okresný súd 26. augusta 1999 vyzval sťažovateľku na predloženie splnomocnenia pre advokátku a dva rovnopisy návrhu (požadované bolo okresnému súdu doručené 31. augusta 1999).

Okresný súd 7. októbra 1999 zaslal žalovanému žalobu na vyjadrenie.

Sťažovateľka 14. februára 2000 nahliadla do súdneho spisu.

Okresný súd 16. februára 2000 vyzval advokátku na úpravu petitu žaloby, upravená žaloba mu bola doručená 9. marca 2000.

Okresný súd 31. marca 2000 predvolal účastníkov na pojednávanie na 10. máj 2000.

Pojednávanie konané 10. mája 2000 (za prítomnosti účastníkov a advokátky) bolo po prednesoch účastníkov odročené na 28. jún 2000 za účelom doplnenia písomných dôkazov.

Advokátka 26. júna 2000 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní (kolízia termínov).

Z dôvodu neprítomnosti účastníkov bolo pojednávanie stanovené na 28. jún 2000 odročené na 2. október 2000, o čom boli účastníci vyrozumení predvolaním z 3. septembra 2000.

Okresný súd 5. septembra 2000 vyzval sťažovateľku na doplatenie súdneho poplatku.

Žalovaný sa 27. septembra 2000 písomne vyjadril k žalobe.

Pojednávanie konané 2. októbra 2000 bolo po vypočutí účastníkov odročené na 23. november 2000 za účelom predloženia ďalších dokladov.

Sťažovateľka 2. októbra 2000 podala proti uzneseniu o doplatení súdneho poplatku odvolanie a požiadala o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Okresný súd uznesením z 27. októbra 2000 nepriznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov.

Okresný súd 31. októbra 2000 predvolal na pojednávanie svedkov J. H., T. B. a Róberta Machu.

Žalovaný 16. novembra 2000 ospravedlnil (z dôvodu práceneschopnosti) svoju neúčasť na pojednávaní.

Pojednávanie konané 23. novembra 2000 (prítomní: sťažovateľka, advokátka, predvolaní svedkovia) bolo pre neúčasť žalovaného odročené na 4. január 2001. Na toto pojednávanie mala byť predvolaná aj svedkyňa H. Č.

Sťažovateľka 23. novembra 2000 podala proti uzneseniu o nepriznaní jej oslobodenia od súdnych poplatkov odvolanie.

Pojednávanie konané 4. januára 2001 (prítomní: sťažovateľka, advokátka, žalovaný, svedkovia H. Č. a R. M.) bolo po vypočutí účastníkov a svedkov odročené na 1. marec 2001, kedy bude vypočutá svedkyňa T. B. a žalovaný predloží potvrdenia o svojich príjmoch.

Pojednávanie konané 1. marca 2001 (prítomní: sťažovateľka, advokátka, žalovaný) bolo odročené na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania na posúdenie nákladov na rekonštrukciu bytu žalovaného a predvolanie svedkyne prostredníctvom polície.

Svedkyňa 12. marca 2001 dodatočne ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti.

Žalovaný 6. apríla 2001 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní (z dôvodu práceneschopnosti).

Odvolanie sťažovateľky bolo 4. septembra 2001 predložené Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

Okresnému súdu bolo 29. novembra 2001 doručené uznesenie krajského súdu z 27. septembra 2001 o zrušení prvostupňového rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie.

Okresný súd 6. februára, resp. 28. marca 2002 doručil druhostupňové uznesenie účastníkom.

Sťažovateľka 20. marca 2002 urgovala pokračovanie v konaní.

Sťažovateľka 23. mája 2002 doručila okresnému súdu písomnosti súvisiace s konaním o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Okresný súd vyzval 29. mája 2002 advokátku na predloženie ďalších podkladov na rozhodnutie vo veci súdnych poplatkov.

Okresný súd 22. mája 2002 ustanovil znalca Ing. M. D. z odboru oceňovania stavebných prác na posúdenie rozsahu a ceny rekonštrukčných prác bytu žalovaného (uznesenie bolo doručené advokátke a znalcovi 11. a 24. júna 2002). Znalec 13. júna 2002 oznámil okresnému súdu, že už nemá oprávnenie vykonávať oceňovanie stavebných prác.

Okresný súd 1. júla 2002 ustanovil za znalca Ing. Š. H. Uznesenie bolo doručené účastníkom a znalcovi v období od 23. júla 2002 do 16. októbra 2002.

Žalovaný 2. augusta 2002 namietal účelnosť znaleckého dokazovania a „*preventívne sa odvolal*“ proti plateniu poplatku za súdnoznalecký posudok. Vo veci navrhol vypočúť piatich svedkov a zároveň uviedol novú adresu svojho prechodného pobytu.

Znalec 12. augusta 2002 oznámil okresnému súdu, že pre zaneprázdnenosť môže posudok vypracovať až v novembri 2002.

Znalec 25. novembra 2002 predložil okresnému súdu znalecký posudok. Účastníkom konania bol doručený 5. a 11. decembra 2002.

Okresný súd 6. decembra 2002 stanovil výšku znalečného.

Okresný súd 17. januára 2003 stanovil termín pojednávania na 25. február 2003 (predvolanie bolo doručené účastníkom 3. a 11. februára 2003).

Na pojednávaní konanom 25. februára 2003 (prítomní účastníci a advokátka) bol oboznámený znalecký posudok a boli vypočutí účastníci k predmetu sporu. Pojednávanie bolo odročené na 3. apríl 2003 za účelom predvolania svedkov (T. B., P. K., J. Š., M. a D. V., E. H.) a ich vypočutia k prácam a financovaniu rekonštrukcie bytu (predvolania boli svedkom doručené 12., resp. 14. marca 2003).

Svedkyňa T. B. 3. apríla 2003 telefonicky ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní.

Pojednávanie konané 3. apríla 2003 (prítomní účastníci, advokátka) bolo po vypočutí piatich svedkov odročené na 29. máj 2003 za účelom vypočutia svedkyne T. B. a ďalších žalovaným navrhovaných svedkov Z. F. a Ing. R. B. (predvolanie bolo doručené svedkom 22. a 29. apríla 2003).

Sťažovateľka 3. apríla 2003 predložila okresnému súdu „*upravený návrh*“ a fotokópiu dokladov o jej príjmoch, vkladoch a výberoch a 7. mája 2003 navrhla okresnému súdu vypočuť svedka P. K.

Pojednávanie konané 29. mája 2003 (prítomní účastníci, advokátka, svedkovia T. B. a Ing. R. B.) bolo po vypočutí svedkov odročené na 17. júl 2003 za účelom vypočutia svedka P. K. (svedok bol 8. júla 2003 predvolaný na pojednávanie).

Pojednávanie konané 17. júla 2003 (prítomní sťažovateľka, advokátka, svedok P. K.) bolo po vypočutí svedka odročené na 23. september 2003.

Podľa úradného záznamu z 11. augusta 2003 (č. 1. 143) žalovaný (...) zomrel (dedičské konanie bolo vedené pod sp. zn. 23 D 573/03).

Okresný súd 10. septembra 2003 oznámil účastníkom konania, že sa ruší termín pojednávania stanovený na 23. september 2003.

Okresný súd uznesením z 22. októbra 2003 prerušil konanie „*do právoplatného skončenia dedičského konania po odporcovi...*“ (uznesenie bolo advokátke doručené 24. novembra 2003).

Okresný súd 26. januára 2004 zisťoval stav dedičského konania.

Dedičský spis sp. zn. 23 D 573/03 bol pripojený 6. decembra 2004 k veci sp. zn. 20 C 62/1999.

Okresný súd 22. decembra 2004 stanovil termín pojednávania na 3. február 2005, na ktorý predvolal aj dedičky M. C. a A. Š. (dcéry žalovaného). Na žiadosť dedičky M. C. bolo pojednávanie odročené na 12. apríl 2005 (potreba oboznámiť sa s predmetom sporu).

Dedička A. Š. nahliadla do súdneho spisu 2. marca 2005, 7. marca 2005, 9. marca 2005, 23. marca 2005 a 6. apríla 2005.

Žalované A. Š. a M. C. predložili 6. apríla 2005 okresnému súdu „*Stanovisko k žalobe o vydanie veci*“ a na základe skutočností uvedených v stanovisku „*neuznávajú pohľadávku navrhovateľky*“. Stanovisko bolo doručené advokátke 6. apríla 2005.

Žalovaná A. Š. 7. apríla 2005 doručila okresnému súdu „*pracovno-právne dokumenty*“ neb. odporcu.

Advokátka 11. apríla 2005 z dôvodu práceneschopnosti požiadala o nariadenie nového termínu pojednávania. Pojednávanie bolo odročené na 30. jún 2005.

Pojednávanie konané 30. júna 2005 (prítomní účastníci a advokátka) bolo po vypočutí žalovaných odročené na 27. október 2005.

Žalované 14. júla 2005 navrhli vypočuť svedkov V. M., B. Š. a D. S. Okresný súd navrhovaných svedkov predvolal na pojednávanie (predvolanie doručené v mesiaci júl 2005).

Advokátka 20. októbra 2005 navrhla znovu vypočuť svedkov T. B. a P. K.

Žalovaná A. Š. 26. októbra 2005 nahliadla do súdneho spisu.

Pojednávanie konané 27. októbra 2005 (prítomní účastníci a advokátka) bolo po vypočutí svedkov V. M., B. Š. a D. S. odročené na 14. február 2006, na ktoré budú predvolaní svedkovia B. a K. Predvolanie T. B. bolo okresnému súdu vrátené 10. novembra 2006 späť ako nedoručené.

Žalovaná A. Š. 13. februára 2006 do súdneho spisu.

Sťažovateľka 13. februára 2006 z dôvodu autohavárie advokátky a jej hospitalizácie žiadala odročiť termín pojednávania. Pojednávanie (prítomní: žalované a svedkovia B. a K.) bolo odročené na 29. jún 2006 (predvolanie bolo 21. februára 2006, resp. 3. marca 2006 doručené svedkom; advokátka bola ešte hospitalizovaná).

Sťažovateľka 29. júna 2006 telefonicky ospravedlnila neúčast' svojej advokátky a svedkyne B. (úraz) na pojednávaní a žiadala ho odročiť. Pojednávanie (prítomné žalované) bolo odročené na 7. november 2006. Predvolanie na pojednávanie bolo 3. júla 2006 doručené svedkovi (K.) a advokátke. Zásielka adresovaná svedkyni T. B. bola okresnému súdu 4. júla 2006 vrátená späť s poznámkou „*adresát neznámy*“.

Advokátka 3. júla 2006 žiadala odročiť termín pojednávania z dôvodu choroby svedkyne. Pojednávanie (prítomní: sťažovateľka, advokátka a svedok K.) bolo odročené na 8. marec 2007. Žalovaní netrvali na vypočutí svedkov, lebo „*tito už vypočutí boli*“.

Advokátka 6. februára 2007 oznámila okresnému súdu, že netrvá na vypočutí navrhnutých svedkov a navrhla vo veci rozhodnúť.

Žalovaná A. Š. 20. februára 2007 nahliadla do súdneho spisu.

Pojednávanie konané 8. marca 2007 (prítomní: advokátka a žalovaná Š.) bolo odročené na 3. máj 2007.

Žalované 23. marca 2007 predložili okresnému súdu „*Vyjadrenie k svedeckým výpovediam a žalobe na vydanie veci*“, ktoré okresný súd 27. marca 2007 zaslal na vedomie advokátke.

Advokátka 27. apríla 2007 žiadala odročiť pojednávanie (kolízia termínov). Pojednávanie (prítomná žalovaná A. Š.) bolo odročené na 10. júl 2007.

Advokátka 6. júla 2007 nahliadla do súdneho spisu a predložila okresnému súdu „vyúčtovanie trov“.

Na pojednávaní konanom 10. júla 2007 (prítomní: sťažovateľka, advokátka a žalovaná A. Š.) bol po prednese záverečných rečí a vyhlásení skončenia dokazovania vyhlásený rozsudok, ktorým sa „návrh zamietá“.

Rozsudok nebol ešte doručovaný účastníkom. Súdny spis sp. zn. 20 C 62/1999 bol 17. augusta 2007 predložený ústavnému súdu k nahliadnutiu.

2. Podpredsedníčka okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr 2066/02 z 20. júna 2002 na sťažovateľkinu sťažnosť na prieťahy v konaní z 22. mája 2002 konštatovala, že „Šetrením som zistila v označenej právnej veci prieťahy v konaní, preto Vašu sťažnosť kvalifikujem ako dôvodnú“.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie, že okresný súd v predmetnom konaní porušil právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. Vychádzajúc z chronologického postupu okresného súdu v posudzovanom konaní uvedeného v bode 1 II. časti odôvodnenia ústavný súd konštatuje, že okresný súd v priebehu konania (ktoré od podania žaloby do meritórneho veci trvalo 8 rokov a 1 mesiac):

1.1 vykonal dvadsaťjeden pojednávaní, z ktorých šesť bolo odročených na žiadosť sťažovateľky, resp. jej advokátky (28. júna 2000, 12. apríla 2005, 14. februára 2006, 29. júna 2006, 7. novembra 2006 a 3. mája 2007), tri pojednávania boli odročené na žiadosť žalovanej strany (23. novembra 2000, 23. septembra 2003 a 3. februára 2005) a ďalšie boli odročené z dôvodu predkladania (doplnenia) dôkazných písomností (10. mája 2000, 2. októbra 2000) alebo vypočutia účastníkmi postupne navrhovaných svedkov (4. januára 2001, 25. februára 2003, 4. marca 2003, 29. mája 2003 a 17. júla 2003);

1.2 Okresný súd ustanovil 22. mája 2002 prvého znalca (ktorý 13. júna 2002 oznámil, že už nemá oprávnenie vykonávať oceňovanie stavebných prác) a 1. júla 2002 ustanovil druhého znalca, ktorý mu 25. novembra 2002 predložil znalecký posudok, ktorý bol doručený účastníkom 5. a 11. decembra 2002 a bol predmetom pojednávania konaného

25. februára 2003. Táto etapa konania pred okresným súdom trvala (od ustanovenia prvého znalca do doručenia znaleckého posudku účastníkom) 7 mesiacov.

2. Ústavný súd konštatuje, že:

2.1 odstraňovanie nedostatkov žaloby a jej dopĺňovanie (uviedenie adres svedkov, predloženie splnomocnenia, úprava petitu) trvalo vyše 9 mesiacov (od 3. júna 1999 do 9. marca 2000);

2.2 okresný súd sa od 28. júna 2000 (odročenie pojednávania na žiadosť advokátky) do 29. mája 2002 (výzva advokátke na predloženie ďalších písomností), t. j. vyše 23 mesiacov zaoberal plnením poplatkovej povinnosti sťažovateľky a konaním o jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov;

2.3 okresný súd v dôsledku smrti žalovaného 22. októbra 2003 konanie prerušil a pokračoval v ňom 22. decembra 2004, keď nariadil termín pojednávania na 3. február 2005 (konanie bolo prerušené 14 mesiacov);

3. Sťažovateľka ako „*obdobie nečinnosti, resp. nesprávnej a liknavej činnosti Okresného súdu...*“ uviedla obdobia:

- a) od 1. marca 2001 do 22. mája 2002,
- b) od 22. mája 2002 do 3. apríla 2003.

Ústavný súd konštatuje, že v uvedených obdobiach:

a) Okresný súd odročil pojednávanie konané 1. marca 2001 na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania na posúdenie nákladov rekonštrukcie bytu. V tomto období prebehlo odvolacie konanie (4. septembra 2001 bol súdny spis predložený krajskému súdu) vo veci poplatkovej povinnosti sťažovateľky (súdny spis bol vrátený späť okresnému súdu 29. novembra 2001, druhostupňové rozhodnutie bolo doručené účastníkom

6. februára, resp. 28. marca 2002 a sťažovateľka 23. mája 2002 doplnila svoju žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov o relevantné doklady).

b) Okresný súd 22. mája 2002 okresný súd ustanovil prvého znalca, 1. júla 2002 druhého znalca, ktorý mu 25. novembra 2002 predložil znalecký posudok a tento bol doručený účastníkom 5. a 11. decembra 2002. Okresný súd 17. januára 2003 stanovil termín pojednávania na 25. február 2003. Na tomto pojednávaní bol oboznámený znalecký posudok a vypočutí účastníci k predmetu sporu. Pojednávanie bolo odročené na 3. apríl 2003 za účelom predvolania a vypočutia svedkov T. B., P. K., J. Š., M. V., D. V. a E. H.

4. Ústavný súd konštatuje, že právna zástupkyňa sťažovateľky 6. júla 2007 nahliadla do súdneho spisu sp. zn. 20 C 62/1999, a predložila okresnému súdu „*vyúčtovanie trov*“. Na pojednávaní konanom 10. júla 2007 okresný súd rozsudkom návrh zamietol. Dňa 9. júla 2007 podala sťažovateľka faxom (doplnenú 10. júla 2007 poštou) sťažnosť ústavnému súdu, v petite ktorej sa nedomáhala uloženia povinnosti okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov.

IV.

Podľa právneho názoru ústavného súdu (napr. II. ÚS 8/01) pri posudzovaní a rozhodovaní o zbytočných prieťahoch je potrebné zohľadniť špecifiká každého jednotlivého prípadu so zohľadnením predmetu konania. Nielen dĺžka lehoty nečinnosti alebo neefektívnej činnosti príslušného orgánu, ale aj okolnosti a povaha preskúmaného prípadu ovplyvňujú rozhodnutie ústavného súdu o zbytočných prieťahoch v konaní s cieľom poskytnutia reálnej súdnej ochrany v rozumnom čase.

K porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže dôjsť jednak v dôsledku nekonania všeobecného súdu (bez existencie relevantnej zákonnej prekážky) a jednak aj v dôsledku takého jeho postupu, ktorý nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty navrhovateľa vo veci, s ktorou sa obrátil na súd (m. m. II. ÚS 9/01).

V zmysle ustálenej súdnej praxe ústavného súdu uplatňovanie zákona v súdnom konaní a postup súdu v súlade s platným a účinným zákonom (procesnými a hmotnoprávnymi predpismi konania o občianskoprávnej alebo trestnoprávnej veci) nemožno hodnotiť ako porušovanie základných ľudských práv (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00).

Dobu potrebnú na vykonanie procesných úkonov, ktoré plynulo smerujú k odstráneniu právnej neistoty, nemožno hodnotiť ako zbytočné prietahy (napr. II. ÚS 57/01).

Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. I. ÚS 35/01).

Dobu prerušenia konania zo zákonom ustanovených, resp. tolerovaných dôvodov, t. j. nečinnosť súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky, nemožno považovať za zbytočné prietahy, ktoré boli spôsobené činnosťou (nečinnosťou) súdu v konaní (napr. I. ÚS 21/00, I. ÚS 123/05, I. ÚS 116/06).

Ústavný súd vychádzajúc s citovaných právnych záverov a s prihliadnutím na analýzu postupu v posudzovanom konaní (body 1 až 4 III. časti odôvodnenia) hodnotí sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú. Keďže okresný súd vo veci v zásade plynulo konal (pozri II. časť odôvodnenia), aktívne reagoval na procesné návrhy účastníkov smerujúce k objasneniu (zisteniu) skutočného stavu veci, nariadil znalecké dokazovanie, ktorého doba bola primeraná súčasnej súdnej praxi, konanie prerušil len na nevyhnutný čas potrebný na zistenie účastníkov na strane odporcu, nemožno jeho postup v konaní vo vzťahu k celkovej dĺžke konania vo veci posudzovať ako postup spôsobujúci zbytočné prietahy v konaní. Konanie o návrhoch účastníkov, t. j. využitie možností daných im procesnými normami na presadzovanie a uplatňovanie ich práv v súdnom konaní síce významnou mierou ovplyvnilo dĺžku konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup

okresného súdu, dôsledkom ktorého sú zbytočné prietahy. Na vrub okresného súdu nemožno pripísať ani časté odročovanie pojednávaní spôsobené ospravedlnenou neúčast'ou s'ťažovateľky a jej advokátky.

Vzhľadom na záver o zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti vyplývajúcej z uvedených skutočností, nepovažoval ústavný súd za potrebné zaoberať sa posudzovaním eventuálnej účelovosti postupu s'ťažovateľky uvedeného v bode 4 III. časti odôvodnenia.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní s'ťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú a rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti ako celku, nepovažoval ústavný súd za dôvodné zaoberať sa ďalšími návrhmi s'ťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2007